

undre sig over. Forsøger man ikke fra regeringens side at trække denne her sag i langdrag? Det var jo påfaldende, at da sagen var til afstemning i Magistraten, undlod Socialdemokratiet at stemme og viste sig i øvrigt meget negativt stemt over for forslaget om, at taxaerne skulle kunne køre i busbanerne. Derfor synes jeg stadig væk, der er grund til at rejse spørgsmålet om, hvorfor man trækker sagen i langdrag.

Trafikministeren (Bjørn Westh, fg.):

Jeg kan blot sige, at ministeriet afventer en konkret ansøgning, efter at sagen nu er blevet belyst.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1412

14) Til trafikministeren af:

Jens Løgstrup Madsen (V):

»Hvad agter ministeren at gøre for, at det af Københavns Kommune planlagte forsøg med taxakørsel i busbanerne hurtigst muligt kan gennemføres?«

Trafikministeren (Bjørn Westh, fg.):

Jeg kan henvise til min besvarelse af tidligere spørgsmål.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Kan ministeren så give noget klart svar på, hvornår man kan forvente, at en sådan bevilling ville kunne træde i kraft?

Trafikministeren (Bjørn Westh, fg.):

Det tror jeg ikke jeg har mulighed for i dag, så længe vi ikke har set ansøgningen.

Jens Løgstrup Madsen (V):

Så vidt jeg har forstået det, er det jo således, at der skal anlægges en anden trafikbane længere ude i fremtiden på det pågældende område, og at det vil bevirke, at forsøget ikke kan gennemføres. Er det ikke således, at man alligevel, siden man ikke vil komme med et konkret svar på, hvor længe man vil være om at behandle den her sag, bare trækker den i langdrag, indtil beslutningen på grund af de faktiske forhold ikke kan effektueres?

Trafikministeren (Bjørn Westh, fg.):

Regeringen har ingen ønsker om at trække sagen i langdrag, men afventer en konkret ansøgning, og så skal der blive taget stilling så hurtigt som muligt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1424

15) Til trafikministeren af:

Tommy Dinesen (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til, at der i tog, busser og færger indrettes særlige kupeer eller andre lokaler til brug for passagerer, der har et akut behov for at bruge mobiltelefonen under rejser?«

Tommy Dinesen (SF):

Når man har været udsat for at køre i tog eller bus, eller hvor det kan nu være, og hører på den nærmest terrorlignende aktion, der kan komme fra folk, der har nogle absolut hastende telefonsamtaler, som andre skal lytte til, så tænker man ved sig selv, om ikke man kunne lave nogle specielle kupeer til folk, der tilsyneladende har så travlt.

Det værste eksemplar af racen, jeg har været udsat for, var en socialudvalgsformand, som ringede til mig. Han havde klaret alle sine ting med sin embedsmand, og nu skulle alle andre lytte til det. Der var ret mange, der følte sig generet af det, og derfor er spørgsmålet stillet.

Trafikministeren (Bjørn Westh, fg.):

Generelt mener ministeriet ikke, at brugen af mobiltelefoner udgør noget stort irritationsmoment for medpassagererne; ej heller tyder mængden af klager på det.

DSB har oplyst, at udviklingen i brug af mobiltelefoner i tog, i busser og på færger vil blive fulgt nøje. Men i betragtning af at problemet ikke opfattes som særlig stort, er der ingen aktuelle planer om at indrette særlige kupeer eller lokaler til passagerer, der har brug for at tale i telefon under rejsen.

Generelt set ønskes der så få restriktioner i togene og lokalerne som muligt, dels for at tiltrække et så bredt publikum som muligt, dels for at sikre en god og fleksibel udnyttelse af kapaciteten. Jeg har forstået, at spørgeren især føler sig generet af mobiltelefonbrugerne i IC3-togene.